

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH020084
NAZWA
OBSZARU Dolina Dolnej Baryczy

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH020084	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dolina Dolnej Baryczy

1.4. Data opracowania 2006-04	1.5. Data aktualizacji 2025-06
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2021-12
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 14 października 2021 r. w spr. soo Dolina Dolnej Baryczy (PLH020084)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
16.5463

Szerokość geograficzna
51.6254

2.2. Powierzchnia [ha]:
3165.81

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.4. Długość obszaru [km]:
17.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL51	Dolnośląskie
------	--------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			15.28		G	B	C	A	B
6410			68.1		G	B	C	B	B
6440			64.78		G	A	C	A	A
6510			25.4		G	B	C	B	B
9170			66.65		G	B	C	B	B
9190			6.61		G	C	C	C	C
91E0			245.26		G	B	C	B	B
91F0			153.83		G	B	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są

dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.

- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1188	Bombina bombina			p	20	20	i		M	D			
M	1352	Canis lupus			c	2	4	i		G	D			
M	1337	Castor fiber			p	60	75	i		M	C	A	C	B
F	1149	Cobitis taenia			p				R	DD	C	A	C	B
I	1074	Eriogaster catax			p	60	90	i		P	C	A	C	B
M	1355	Lutra lutra			p	10	12	i		G	C	A	C	B
I	1060	Lycaena dispar			p	30	50	i		P	C	B	C	B
F	1145	Misgurnus fossilis			p				R	DD	C	A	C	B
M	1324	Myotis myotis			r					DD	C	A	C	C
I	1037	Ophiogomphus cecilia			p	5	10	i		M	D			
I	1084	Osmoderma eremita			p	25	80	trees		M	C	B	C	C
F	5339	Rhodeus amarus			p	50	2000	i	C	M	C	B	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
--------------------------------	--------------

N10	25.97
N16	24.65
N17	10.88
N19	21.76
N06	2.51
N23	0.03
N12	14.21
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Ostoja obejmuje fragment doliny dolnej Baryczy wraz z jej dopływami - Dzikkiem (na S od Góry) i Rowem Śląskim (na N od Góry). Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe i olsy źródliskowe (91E0), pokrywają czwartą część powierzchni ostoi. Cenne są również tutejsze lasy łęgowe dębowo-wiązowo-jesionowe (91F0) i grądy (9170). Lasy ostoi są miejscem występowania gatunku chrząszcza – 1084 pachnica dębowa *Osmoderma eremita*. Bardzo ważnym siedliskiem w ostoi są liczne starorzecza (3150) leżące w dolinie niemal naturalnie płynącej i meandrującej tu rzeki Baryczy. Zachowały się łąki trzęślicowe (6410). Nadwodne siedliska doliny Baryczy i jej dopływów, wraz z licznymi starorzeczami, stwarzają odpowiednie warunki dla bytowania stabilnych populacji rozrodczych 1337 bobra europejskiego *Castor fiber* i 1355 wydry *Lutra lutra*. Dolina Dolnej Baryczy jest też miejscem okazjonalnego pojawiania się 1352 wilka szarego *Canis lupus*, dla którego obszar ten pełni funkcję ważnego korytarza migracyjnego.

4.2. Jakość i znaczenie

Przedmiotami ochrony w obszarze są siedliska przyrodnicze z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej, tj.: 3150, 6410, 6440, 6510, 9170, 9190, 91E0, 91F0 oraz gatunki zwierząt z załącznika II i IV Dyrektywy Siedliskowej, tj.: 1337 bóbr, 1149 koza, 1074 barczałka kataks, 1355 wydra, 1060 czerwonończyk nieparek, 1145 piskorz, 1324 nocek duży, 1084 pachnica dębowa, 5339 różanka. Ponadto w obszarze stwierdzono występowanie 1352 wilka, 1188 kumaka nizinny i 1037 trzepli zielonej, które nie stanowią przedmiotów ochrony w obszarze.

Siedliska 6430 i 9110 oczekują na akceptację Komisji Europejskiej ich usunięcia z listy przedmiotów ochrony. Gatunki 1188 kumak nizinny i 1166 traszka grzebieniasta oczekują na włączenie ich do listy przedmiotów ochrony (po dokonaniu zmiany rozporządzenia dla przedmiotowego obszaru).

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*

Ocena ogólna: B, w tym:

Reprezentatywność: B - siedlisko w obszarze reprezentowane jest głównie przez jedno-, dwugatunkowe agregacje zbiorowisk drobnych pleustofitów, z reguły ubogie gatunkowo. Siedliska różnorodne gatunkowo z reprezentacją gatunków rzadkich i chronionych występują sporadycznie.

Powierzchnia względna: C (poniżej 2% krajowej powierzchni siedliska).

Stan zachowania: A, w tym:

Stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana) - struktura siedliska w obszarze jest w sposób naturalny uproszczona, dominują zbiorowiska ubogie, najczęściej zdominowane przez jeden gatunek. Nie odnotowano obecności gatunków wskazujących na degenerację siedliska. Stopień zachowania funkcji: I (doskonała) - siedlisko w obszarze znajduje się we właściwym stanie zachowania, wskaźniki odnoszące się do funkcjonalności siedliska, takie jak: „barwa wody”, „konduktywność (przewodnictwo wodne)”, „przezroczystość wody”, na większości stanowisk osiągają prawidłowe parametry. W trakcie badań na potrzeby pzo nie odnotowano istotnych oddziaływań mogących wpłynąć na pogorszenie stanu siedliska w przyszłości.

6410 Zmienneowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*)

Ocena ogólna: B, w tym:

Reprezentatywność: B - siedlisko w obszarze jest reprezentowane przez dwa zespoły: *Galietum borealis* oraz *Selino carvifoliae* – *Molinion caeruleae*. Oba zespoły posiadają liczny zestaw gatunków reprezentatywnych dla łąk trzęślicowych. Pomimo tego w płatach łąk trzęślicowych nie odnotowano

występowania rzadkich i chronionych gatunków roślin ściśle związanych z tym siedliskiem, takich jak: goździk pyszny *Dianthus superbus*, goryczka wąskolistna *Gentiana pneumonanthe*, mieczyk dachówkowaty *Gladiolus imbricatus*, kosaciec syberyjski *Iris sibirica* czy turzycza filcowata *Carex tomentosa*.
Powierzchnia względna: C (poniżej 2% krajowej powierzchni siedliska w regionie kontynentalnym).

Stan zachowania: B - w tym:

stopień zachowania struktury: II (dobra) - struktura siedliska w obszarze jest zazwyczaj dobrze zachowana. Dominują płaty niepofragmentowane lub o nieznacznej fragmentacji, na ponad połowie stanowisk występuje liczna reprezentacja gatunków charakterystycznych. Płaty siedliska są umiarkowanie bogate gatunkowo (średnio 20-30 gatunków), jednakże występują w nich zaburzone relacje ilościowe, najczęściej wskutek obecności rodzimych gatunków ekspansywnych, rzadziej wskutek postępującej sukcesji.
Stopień zachowania funkcji: II (dobra) - większość płatów jest użytkowana kośnie, co zazwyczaj przekłada się na właściwy stan zachowania. Pomimo tego niektóre płaty koszone są zbyt wcześnie (I połowa czerwca), co negatywnie przekłada się na wzrost i rozwój gatunków charakterystycznych dla siedliska (np. nasieźrzał pospolity). Odnotowano obecność płatów nieużytkowanych, w niezadowalającym bądź złym stanie zachowania, gdzie niepodjęcie działań ochronnych może doprowadzić do dalszej degradacji, a nawet zaniku siedliska.

6440 Łąki selemicowe (*Cnidion dubii*)

Ocena ogólna: A, w tym:

Reprezentatywność: A - siedlisko w obszarze reprezentowane jest przez zespół fiołka i selernicy żyłkowej *Viola – Cnidietum dubii*. W płatach roślinności charakterystycznej dla siedliska występuje szereg gatunków diagnostycznych dla siedliska: tarczycza oszczepowata *Scutellaria hastifolia*, selernica żyłkowana *Cnidium dubium*, rutewka żółta *Thalictrum flavum*, fiołek mokradłowy *Viola stagnina*, groszek błotny *Lathyrus palustris*, czosnek kątowy *Allium angulosum*.

Powierzchnia względna: C (poniżej 2% krajowej powierzchni siedliska w regionie kontynentalnym).

Stan zachowania: A, w tym:

Stopień zachowania struktury: II (dobra) - płaty roślinności charakterystycznej dla siedliska występuje w typowej postaci, rozwinięte z lokalną różnorodnością wzdłuż gradientu wilgotnościowego. Zazwyczaj występują w postaci rozległych, dobrze zachowanych płatów, jednak występują również fragmenty siedliska z zaburzoną strukturą ilościowością oraz nadmierną reprezentacją gatunków ekspansywnych. Stopień zachowania funkcji: (I) - doskonała; Siedlisko w obszarze użytkowane jest kośnie, co przekłada się na dobre perspektywy zachowania siedliska w przyszłości. Nie odnotowano poważnych zagrożeń (obecność gatunków inwazyjnych, ekspansja krzewów i podrostu drzew) mogących wpłynąć na istotne pogorszenie stanu siedliska.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

Ocena ogólna: B, w tym:

Powierzchnia względna: C (poniżej 2% krajowych zasobów siedliska w regionie kontynentalnym).

Reprezentatywność: B - siedlisko w obszarze reprezentowane jest przez zespół pasternaka zwyczajnego i rajgrasu wyniosłego *Pastinaco sativae – Arrhenatheretum elatioris*. W runie zazwyczaj występuje szereg gatunków charakterystycznych, jednak na blisko połowie stanowisk ich udział jest niewielki. Ponadto płaty siedliska w obszarze charakteryzują się umiarkowanym bogactwem gatunkowym.

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania struktury: II - siedlisko w obszarze występuje w postaci płatów mało typowych, średnio bogatych w gatunki. Najczęściej są to płaty o nieznacznej fragmentacji, jednak z zaburzonymi stosunkami ilościowymi w strukturze gatunkowej runa.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)

Ocena ogólna: B, w tym:

Powierzchnia względna: C (poniżej 2% krajowych zasobów siedliska w regionie kontynentalnym).

Reprezentatywność: B - drzewostan cechuje się obecnością gatunków typowych dla siedliska (dąb, grab, lipa drobnolistna). W warstwie podszytu duży jest udział leszczyny, często występuje również podrost drzew wchodzących w skład piętra drzew. W runie znaczący jest udział gatunków typowych dla siedliska (w zależności od zbiorowiska: dla grądów wysokich lub grądów niskich).

Stan zachowania: B, w tym: stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana) - drzewostany są wielogatunkowe, jednak z wyraźną dominacją dębu. W prawidłowo wykształconym runie i podszytu częsty udział, w niewielkich ilościach, gatunków inwazyjnych (niecierpek drobnokwiatowy *Impatiens parviflora*, czeremcha późna *Padus serotina*, nawłoc późna *Solidago serotina*). Ilość martwego drewna jest

niewystarczająca, zbyt mała jest też liczba drzew mikrosiedliskowych. Stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy) - stwierdzone zagrożenia: obce gatunki inwazyjne oraz usuwanie martwych i zamierających drzew, są możliwe do wyeliminowania poprzez wprowadzenie dedykowanych im działań ochronnych. Możliwość odtworzenia: II (możliwe przy średnim nakładzie środków) - poprawa stanu siedliska wymaga zachowania naturalnego odnowienia gatunków drzew obecnych w drzewostanie lub stosowania odnowienia sztucznego gatunkami zgodnymi z siedliskiem. Konieczne jest również usunięcie z drzewostanu i podszytu gatunków obcych ekologicznie i geograficznie, a także zwiększenie ilości martwego drewna i zwiększenie liczby drzew mikrosiedliskowych.

9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*)

Ocena ogólna: C, w tym:

Powierzchnia względna: C (poniżej 2% krajowych zasobów siedliska w regionie kontynentalnym).

Reprezentatywność: C - drzewostan zwykle jednogatunkowy (dąb bezszypułkowy), czasem z domieszką sosny pospolitej. Warstwa krzewów pod względem pokrycia i składu gatunkowego wykształcona jest prawidłowo. Runo zubożone pod względem gatunkowym – z gatunków typowych dla kwaśnych dąbrów najliczniej występują śmiałek pogięty i borówka czarna. W niektórych płatach znaczne pokrycie mają gatunki porębowe, jak trzcinnik leśny oraz jeżyny, jak również gatunek żyznych lasów liściastych – prosownica rozpięzchła.

Stan zachowania: C, w tym: stopień zachowania struktury: III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana) - domieszka sosny pospolitej i – pojedynczo – świerka, świadczy o zniekształceniu płatów w wyniku gospodarki leśnej. Skład gatunkowy runa ubogi, miejscami zaburzony w wyniku występowania ekspansywnych gatunków rodzimych (prosownica rozpięzchła), gatunków światłolubnych oraz obcych (czeremcha amerykańska); ponadto obserwowano znikome ilości martwego drewna. Stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy) - stwierdzone zagrożenia: obce gatunki inwazyjne oraz usuwanie martwych i zamierających drzew, są możliwe do wyeliminowania poprzez wprowadzenie dedykowanych im działań ochronnych. Możliwość odtworzenia: II (możliwe przy średnim nakładzie środków) - poprawa stanu siedliska wymaga stosowania odnowień gatunkami zgodnymi z siedliskiem. Konieczne jest również usunięcie z drzewostanu i podszytu gatunków obcych ekologicznie i geograficznie, a także zwiększenie ilości martwego drewna.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe

Ocena ogólna: B, w tym:

Powierzchnia względna: C (poniżej 2% krajowych zasobów siedliska w regionie kontynentalnym).

Reprezentatywność: B - drzewostan o składzie gatunkowym typowym dla podtypu siedliska 91E0-3, przy czym domieszka jesionu występuje rzadko. W dobrze rozwiniętej warstwie krzewów stałym udziałem charakteryzuje się czeremcha zwyczajna, jednak największe pokrycie ma leszczyna pospolita. Runo w płatach o odpowiednim uwilgotnieniu jest dobrze zachowane, zaś w przesuszonych zwiększają swój udział gatunki grądowe.

Stan zachowania: B (dobry), w tym: stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana) - skład gatunkowy drzewostanu jest typowy, ale najczęściej zubożony (jednogatunkowy). Podszyt jest dobrze wykształcony, lecz z dominacją leszczyny pospolitej, co świadczy o zaburzeniu stosunków wodnych. Skład gatunkowy runa jest typowy, nieco zniekształcony w płatach przesuszonych. W runie (w niewielkim pokryciu) spotykane są gatunki inwazyjne, jak niecierpek drobnokwiatowy *Impatiens parviflora* i nawłóć późna *Solidago gigantea*. Ponadto obserwowano niewystarczającą ilość martwego drewna. Stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy) - stwierdzone zagrożenia mające wpływ na ocenę stanu siedliska: usuwanie martwych i zamierających drzew oraz osuszanie terenów bagiennych, są możliwe do wyeliminowania poprzez wprowadzenie dedykowanych im działań ochronnych. Możliwość odtworzenia: II (możliwe przy średnim nakładzie środków) - poprawa stanu siedliska wymaga zachowania naturalnego odnowienia gatunków drzew, a w przypadku odnowienia sztucznego stosowania gatunków zgodnych z siedliskiem. Konieczne jest również usunięcie z drzewostanu i podszytu gatunków obcych ekologicznie i geograficznie, poprawa stosunków wodnych poprzez zabudowę cieków odwadniających, a także zwiększenie ilości martwego drewna.;

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)

Ocena ogólna: B, w tym:

Powierzchnia względna: C (poniżej 2% krajowych zasobów siedliska w regionie kontynentalnym).

Reprezentatywność: B - drzewostan cechuje się obecnością gatunków typowych dla siedliska (dąb, jesion,

wiązy), podobnie jak dobrze wykształcona warstwa krzewów. W runie często widoczne objawy grądowienia. Stan zachowania: B - w tym: stopień zachowania struktury: II (dobrze zachowana) - struktura drzewostanu dobrze zachowana z wyjątkiem nielicznych płatów, gdzie w dużym udziale występuje sosna zwyczajna *Pinus sylvestris* czy olsza czarna *Alnus glutinosa*. Warstwa krzewów o odpowiednim pokryciu i bogata gatunkowo, natomiast runo często z objawami przesuszenia. W niektórych płatach w niewielkim udziale odnotowano gatunki inwazyjne, takie jak: niecierpek drobnokwiatowy *Impatiens parviflora* i nawłóć późna *Solidago gigantea*. Stopień zachowania funkcji: III (średnie lub niekorzystne perspektywy) - stwierdzone zagrożenia mające wpływ na ocenę stanu siedliska: usuwanie martwych i zamierających drzew oraz brak zalewania, są w znacznej mierze możliwe do zminimalizowania poprzez wprowadzenie dedykowanych im działań ochronnych. Jednak nie w każdym przypadku możliwe będzie przywrócenie odpowiednich stosunków wodnych (poprzez przywrócenie zalewów), co w wielu płatach prowadzić będzie do stopniowego przekształcania się siedliska w grąd. Możliwość odtworzenia: II (możliwe przy średnim nakładzie środków) - poprawa stanu siedliska wymaga zachowania naturalnego odnowienia gatunków drzew, a w przypadku odnowienia sztucznego stosowanie gatunków zgodnych z siedliskiem. Konieczne jest również usunięcie z drzewostanu i podszytu gatunków obcych ekologicznie i geograficznie, poprawa stosunków wodnych poprzez zabudowę cieków odwadniających, a także zwiększenie ilości martwego drewna.

1145 Piskorz *Misgurnus fossilis*

W trakcie badań terenowych w 2021 r. nie stwierdzono gatunku w obszarze, w związku z czym nie dokonano jego oceny oraz nie zaktualizowano ocen populacji gatunku. Planowane jest przeprowadzenie kolejnych badań populacji gatunku do 2027 r., a następnie rozstrzygnięcie o statusie gatunku w obszarze.

1149 Koza *Cobitis taenia*

W trakcie badań terenowych w 2021 r. nie stwierdzono gatunku w obszarze, w związku z czym nie dokonano jego oceny oraz nie zaktualizowano ocen populacji gatunku. Planowane jest przeprowadzenie kolejnych badań populacji gatunku do 2027 r., a następnie rozstrzygnięcie o statusie gatunku w obszarze.

5339 Różanka *Rhodeus amarus*

Ocena ogólna: C, w tym:

Populacja: C (poniżej 2% populacji krajowej).

Stan zachowania: B - w tym: stopień zachowania cech siedliska gatunku: III: elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane (głównie z powodu budowli hydrotechnicznych, które mocno ograniczają migrację gatunku).

Izolacja: C - populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania; gatunek występuje w zlewni rzeki Odry, a sieć rzeczna umożliwia kontakt z resztą populacji.

1037 Trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia*

Gatunek nie stanowi przedmiotu ochrony w obszarze (ocena populacji – D).

Obszar wydaje się spełniać minimalne wymagania siedliska dla tego gatunku - rzeka Barycz jest miejscami odpowiednio nasłoneczniona, głębokość w strefie przybrzeżnej jest wyższa niż 30 cm, szerokość koryta rzeki w obszarze jest dopuszczalna, często ma więcej niż 5 m. Jednak liczebność gatunku w obszarze jest bardzo niska (w trakcie badań terenowych w 2021 r. stwierdzono kilka osobników na 2 stanowiskach; liczba stanowisk gatunku w obszarze jest niewielka).

1060 Czerwończyk nieparek *Lycaena dispar*

Ocena ogólna: C, w tym:

Populacja: C (poniżej 2% populacji krajowej).

Stan zachowania: B – w obszarze zachowane są wszystkie cechy istotne z punktu widzenia biologii gatunku oraz stabilności siedlisk gatunku.

Izolacja: C - populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1074 Barczatka kataks *Eriogaster catax*

Ocena ogólna: C, w tym:

Populacja: C (poniżej 2% krajowej populacji gatunku).

Stan zachowania: B – gatunek w obszarze zasiedla prawie wszystkie stanowiska, które zapewniają warunki dogodne dla rozwoju tego gatunku.

Izolacja: C - populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1084 Pachnica dębowa *Osmoderma eremita*

Ocena ogólna: C, w tym:

Populacja: C (poniżej 2% krajowej populacji gatunku). Minimalna wielkość populacji (25 „trees”) została wskazana na podstawie liczby drzew, w obrębie których stwierdzono obecność gatunku.

Stan zachowania: B – w obszarze obecnych jest wiele senilnych drzew, które mogą stanowić siedlisko gatunku, jednakże w skali obszaru występują stosunkowo na dość małych powierzchniach w południowej enklawie obszaru, w lasach położonych niedaleko m. Góra, Ryczeń oraz Wierzowice Wielkie. Stopień zachowania cech siedliska gatunku istotnych z punktu widzenia biologii gatunku uznano za dobrze zachowany.

Izolacja: C - populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*

Gatunek obecnie nie stanowi przedmiotu ochrony w obszarze (ocena populacji – D), jednak oczekuje na akceptację umieszczenia go na liście przedmiotów ochrony w obszarze.

Wielkość populacji w obszarze oszacowano na 3000 – 4800 osobników dorosłych. Szacowanie liczebności polegało na liczeniu odbywających się samców w porze dziennej/wieczornej i pomnożeniu przez 2 (aby uwzględnić samice). Obszar, szczególnie w dolinie Baryczy charakteryzuje się dużą dynamiką siedliskową, tzn. powodziami, co powoduje „przetaskowania” osobników z różnych stanowisk co sprzyja częstym kontaktom między populacjami, a tym samym zachowaniu „zdrowej” puli genowej gatunku. Sądząc po liczbie stanowisk i ich rozproszeniu przestrzennym gatunek znajduje doskonałe warunki do egzystencji na omawianym obszarze.

1352 Wilk *Canis lupus*

Gatunek nie stanowi przedmiotu ochrony w obszarze (ocena populacji – D).

Obszar stanowi prawdopodobnie miejsce okazjonalnego bytowania gatunku, stanowiąc jednocześnie część ważnego korytarza migracyjnego, umożliwiającego migrację gatunków pomiędzy stałymi ostojami wilka w Polsce południowo-zachodniej. Obecność gatunku odnotowano w obrębie całego obszaru. Na podstawie przeprowadzonych prac terenowych obejmujących tropienia i rejestrację przy zastosowaniu kamer leśnych odnotowano obecność 2-4 wilków, jednak nie potwierdzono stałej obecności gatunku w obszarze.

1355 Wydra *Lutra lutra*

Ocena populacji: C - populacja w obszarze stanowi mniej niż 2% krajowej populacji gatunku; obszar stanowi istotną w skali regionu ostoję gatunku, zasiedloną przez stabilną (osiadłą) populację, obecną w obszarze przez cały rok.

Stan zachowania: A – dolina rzeki Baryczy wraz z jej dopływami i licznymi starorzeczami czy rozlewiskami zapewnia odpowiednią obfitość pokarmu, przy jednoczesnej wysokiej dostępności odpowiednich siedlisk wodnych i nadwodnych niezbędnych dla utrzymania stabilnej populacji wydry. Obecność gatunku odnotowano w obrębie niemal całego obszaru. Dane uzyskane w trakcie przeprowadzonych prac terenowych wskazują, że teren ten wykorzystywany jest przez 10-12 osobników zasiedlających większość głównych rzek, jak i liczne starorzecza i rozlewiska w dolinie Baryczy.

Izolacja: C - populacja zasiedlająca obszar leży w obrębie rozległego krajowego zasięgu gatunku, obejmującego również obszar południowo-zachodniej Polski, gdzie od co najmniej kilkunastu lat notowana jest postępująca i szybka rekolonizacja obszarów, z których drapieżnik ten zniknął w drugiej połowie ubiegłego wieku. Aktualnie gatunek ten zasiedla praktycznie wszystkie główne i wiele mniejszych rzek na terenie województwa dolnośląskiego tworząc jednocześnie silną populację w Dolinie Baryczy. Populacja obserwowana w obszarze nosi zatem znamiona populacji nieizolowanej, zlokalizowanej w obrębie rozległego zasięgu gatunku.

Ocena ogólna: B – ocena oparta jest na uzyskanych ocenach stanu populacji i siedliska wydry, wskazujących na właściwy stan zachowania (FV), przy analogicznych ocenach dla perspektyw zachowania i oceny ogólnej dla gatunku oraz powyższych charakterystykach oceniających stan zachowania siedliska i poziom izolacji tutejszej populacji. Jednocześnie przy wyznaczaniu oceny uwzględniono obecność czynników, które mogą mieć negatywny wpływ na populację gatunku, takich jak efekt barierowy tworzony przez sieć dróg o wyższym natężeniu ruchu, przecinających dolinę Baryczy, jak i przebiegających w sąsiedztwie zasiedlonych cieków i zbiorników wodnych, czy też notowane zanieczyszczenie wód w obszarze, mogące wpływać na obniżenie dostępności pokarmu i tym samym - obniżenie jakości siedliska.

1337 Bóbr europejski *Castor fiber*

Ocena populacji: C - populacja w obszarze stanowi mniej niż 2% krajowej populacji gatunku; obszar stanowi istotną w skali regionu ostoję gatunku, zasiedloną przez stabilną (osiadłą) populację, obecną w obszarze przez cały rok. Obecność gatunku odnotowano w obrębie niemal całego obszaru, przy czym większość stwierdzeń odnotowano w dolinie Baryczy. Dane uzyskane w trakcie przeprowadzonych prac terenowych wskazują, że teren ten wykorzystywany jest przez 20-25 grup rodzinnych zasiedlających większość rzek i licznych zbiorników w sąsiedztwie Baryczy.

Stan zachowania: A - ocena parametru oparta jest na uzyskanych ocenach stanu populacji i siedliska gatunku, wskazujących na właściwy stan zachowania (FV) i obserwowanym rosnącym trendzie tutejszej populacji. Dolina rzeki Baryczy wraz z jej dopływami i licznymi starorzeczami czy rozlewiskami zapewnia odpowiednią obfitość pokarmu, przy jednoczesnej wysokiej dostępności odpowiednich siedlisk wodnych i nadwodnych niezbędnych dla utrzymania stabilnej populacji gatunku.

Izolacja: C - populacja zasiedlająca obszar leży w obrębie rozległego krajowego zasięgu gatunku, obejmującego również obszar południowo-zachodniej Polski. Aktualnie gatunek ten zasiedla praktycznie wszystkie główne i wiele mniejszych rzek na terenie województwa dolnośląskiego, przy wyraźnym trendzie rosnącym i obserwowanej szybkiej rekolonizacji regionów do niedawna niezasiedlonych. Populacja obserwowana w obszarze nosi zatem znamiona populacji nieizolowanej, zlokalizowanej w obrębie rozległego zasięgu gatunku. Ocena ogólna: B - ocena ogólna wynika z ocen charakteryzujących szczególnie stan zachowania siedliska i poziom izolacji. Jednocześnie uwzględniono obecność czynników, które mogą mieć negatywny wpływ na populację gatunku, takich jak efekt barierowy tworzony przez sieć dróg o wyższym natężeniu ruchu, przecinających dolinę Baryczy, jak i przebiegających w sąsiedztwie zasiedlonych cieków i zbiorników wodnych, czy też notowane zanieczyszczenie wód w obszarze, mogące wpływać bezpośrednio na liczebność gatunku.

1324 Nocek duży *Myotis myotis*

Ocena ogólna: C, w tym:

Populacja: C (poniżej 2% krajowej populacji gatunku).

Stan zachowania: A – gatunek nie był przedmiotem badań w 2022 r. w trakcie opracowania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru. W związku z tym ocena stanu zachowania nie została zaktualizowana.

Izolacja: C - populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A03.01		i
M	I01		b
H	A03.03		i
M	B02.04		i
H	E01.04		i
H	J02.05.05		i
H	J02.03		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.
i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

2024. RDOŚ we Wrocławiu. Projekt planu zadań ochronnych dla specjalnego obszaru ochrony siedlisk Dolina Dolnej Baryczy (PLH020084) w województwie dolnośląskim.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	95.8				

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL04	Dolina Baryczy	*	66.03
PL04	Krzywińsko-Osiecki	*	29.77

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska we Wrocławiu
Adres:	Polska aleja Jana Długosza 68 51-162 Wrocław
Adres e-mail:	sekretariat@wroclaw.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

- ☐ Tak
- ☒ Nie, ale jest w przygotowaniu
- ☐ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH020084

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)